

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ

ΥΠΟ

ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

ΔΑΠΑΝΗ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'. ΕΤΟΣ Α'. 1862. ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ. ΤΕΥΧΟΣ Β'. ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ.

τιμὴ ἀναστροφῆς τῆς ἀρχαιοφιλίας ἐν δώδεκα
τευχῶν προεκτελεσθέντων ἀρχαίων 20.
τοῖς ἑαυτοῦ διὰ τῆς ἀρχαίας ἱστορίας 12.
μονετικά τεύχη δὲν ἐκποιοῦνται.

πᾶσα σφραγὶς ἀποφύλαξις τῆς ἀρχαιοφιλίας ἐ-
φημερίδα, εἴτε προφορική εἴτε ἐγγραφή, γίνε-
ται διὰ τοῦ ἐκδότου 'Αθ. Σ. 'Ρουσσοῦλου
σταθμικοῦ καθηγητοῦ τοῦ πανεπιστημίου.

καὶ τῶδε κέρδος κέρδος ἄλλο τίττεται.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ.

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΗΣ ΛΑΚΩΝΙΑΣ.

ἔξεδθη τῇ 28 Φεβρουαρίου

1862.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. І. МЕЧНИКОВА

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ

ΥΠΟ

ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

ΔΙΑΝΗΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β', ΕΤΟΣ Α', 1862. ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ. ΤΕΥΧΟΣ Β'. ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ ΤΕΥΧΟΣ Β'. — Σε αυτήν περιλαμβάνεται υπό Κ. Σ. Παττακού — δύο σελίδες ἀνεκτίστων χρυσῶν υπό Σ. Α. Κυριακοπούλου — ποταμογραφία καὶ ποσειδάων υπό Κ. Παττακού.

Α' ΝΕΚΡΙΚΑΙ ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ.

(ὅρα πίν. ε' καὶ ἐξήρ.)

ἀρ. 26 [καὶ 4183

Εὐβοίαι·

Χρυσῆς

Ἐπὶ στήλης ἐπιταφίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ, εὐρέθῃ πρὸς τὸ δυτικὸν τῶν Ἀντικτήρων, μοι ἔδοκε τὴν στήλην ἢ αὐτοῦ Ἑ.Ε. δ' Κ. Ὁλοφρον πρέσβους τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Ρωσσίας. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 0.30 ἢ δὲ διὰ μέτρος αὐτῆς 16. Εὐδοίος κύριον ὄνομα εὐρίσκειται καὶ εἰς ἄλλας ἐπιγραφάς, εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 224, δὲ ἐπιγραφὴν τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικίλου. ἤ τις γέγραπται ἐπὶ τοῦ μνημείου τοῦ Θρασύλλου ἐν Ἀθήναις, γράφεται διὰ τοῦ Υ' Εὐδοίος καὶ παρὰ Πλουτάρχῃ σ. 24 τ. 2. Καὶ τοῦτο πρὸς τοὺς ἄλλους δείμα ἐστὶ τῆς τοῦ Β προφορᾶς δι' ἐπικρίσεως ὡς τὸ Υ' οἶον εὐρίσκειται ἐδρίσκει, δι' ἃ οἱ πρόγονοι ἡμῶν ἤθελον νὰ ἐκφράσωσι βεβαιότητα τινα φθόγγον ΜΠ τότε δὲως Β ἔγραψαν ὡς εἰς τὸ ὄνομα Ἀράβδας, ὅπου εἰς μὲν τὴν ἐπιγραφὴν ὑπ' ἀριθ. 410 διὰ δὲως ΒΒ γράφεται, δὲ δὲ Πανστανίς ταῦτο τοῦτο τοῦ νομα πῇ μὲν Ἀράβδαν γράφει, πῇ δὲ ἐξηγῶν τὴν προφορὰν τῶν ΒΒ Ἀράβδαν Εὐδοίος διὰ τοῦ οἱ εὐρίσκειται ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι ὑπ' ἀριθ. 725 καὶ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῶν Φιλομαθῶν ὑπ' ἀριθ. 334 καὶ ἀλλὰ ὡς, ὡς Εὐδοίος δ' Ἀριστομένους, καὶ Εὐδοίος δ' Ἐρμυγίδας, ὡς περ καὶ Εὐδοίος συνεχέστερον, δείμα καὶ τοῦτο δι' τὸ οἱ ἐπικρίσεως ὡς καὶ πρὶν τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου.

27 [καὶ 4184

Ἀριστάν

Ἐπὶ στήλης ἐπιταφίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Εὐρέθῃ καὶ αὐτῇ εἰς τὸ αὐτὸ μέρος τῇ ἀνωτέρῃ καὶ μοι ἔδωκε ἀπὸ τὴν αὐτὴν κύριον τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 29 ἢ δὲ διὰ μέτρος αὐτῆς 0.16.

28 [καὶ 4185

Ἰοιάι·

Χρυσῆς

Ἐπὶ στήλης ἐπιταφίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Εὐρέθῃ καὶ αὐτῇ ἔνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν χρόνον, μοι ἔδωκε καὶ αὐτῇ ἀπὸ τὴν αὐτὴν κύριον. εἰς ἐν εὐγνωμονῶν, ὡς περ καὶ διὰ τὴν κεφαλὴν ἀνδριάντος κοσμητοῦ τινοῦ, ἦν μοι ἔδοκε ἡς ἄλλαι μὲν αἰσχροκερδαῖς ἐπικραδίησαν τὴν ἐξαγωγήν, ἡ χρυσῆς δὲ οὕτως πρέσβους Κ. Ὁλοφρον ἐνόμισεν ἀδικήματα τὴν ἐξαγωγήν ταύτης ἐκείνης τῆς ἑλπίδος. Ὁνομα κύριον ἀνδριάντος Ἰοιάς καὶ Ἀρσενίου Ἰοιάς εὐρίσκειται καὶ εἰς ἄλλας ἐπιγραφάς.

29 [καὶ 4186

Νάνα

Ἐπὶ λίθου Ὑμηττοῦ τετραγώνου, εὐρέθῃ τῇ 16 Ἰαννουαρίου 1862 εἰς τὸ πρὸς τὸ δυτικόν τῶν Διπύλων ἐπιπεδῶσιν τῶν ἐκεῖ ὁδῶν τὸ ὕψος τοῦ λίθου εἶναι 50· τὸ δὲ πλάτος 57, καὶ τὸ πάχος 0.10. Κύριον ὄνομα Νάνα εὐρίσκειται καὶ εἰς ἄλλας πλείους ἐπιγραφάς.

30 [καὶ 4187

Καλλιππος

Θερασίδου

Αἰγυλίου

Ἐπὶ στήλης ἐπιταφίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ, ἡδρον πύτην τῇ 15 Ἰαννουαρίου 1862 εἰς τὸ βόρειον τῶν Ἀθηνῶν τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 0.68 ἢ δὲ διὰ

μετρος αὐτῆς, 0,29 τὰ γράμματα εἰσι μικρά.

31 [καὶ 4188]

Ἐπιγραφὴς
Φιλωνος
Σιδωνία

Ἐπὶ στήλῃς ἐπιτομῆς λίθου τοῦ Ὑμητοῦ ἤθρον αὐτῇ εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν ἔνθα καὶ τὴν ἀνωτέραν τὴν ἐκ τῆς στήλης εἶναι 72 ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 27· τὰ γράμματα εἰσι μικρά· ὄνομα κύριον ὀρθοκέν· Ἐπιγραφὴς πρώτης ἀνταῖας εὐρήσεται, Ἐπιγραφὴς δὲ ἀρσενικὴν πολυλ.

32 [καὶ 4189]

Πάλλα
Καστρικία
Λέμου
Θαλάττη
Ποταμίου
Φανίου
Ἰωνν

Ἐπὶ στήλῃς ἐπιτομῆς λίθου τοῦ Ὑμητοῦ ἤθρον αὐτῇ τὸ 1862 Ἰανουαρίου 15 καὶ τὸ βόρειον τῶν Ἀθηνῶν τὸ ὄψος τῆς στήλης εἶναι 0,79 ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 0,30· Ἡ ἀρχαία τοῦ ἱεροῦ Πάλλα ἐνταῦθα τὸ 2 γέγραπται ὡς συνήθως, ὡς περὶ τὴν εἰς τὴν ἄλλαν ἐπιγραφὰς, εὐρήσεται δὲ καὶ εἰς ἑτέρας γεγραμμένην ἔχον τὴν ἀρχαίαν τὴν 0 ὡς εἰς τὰς ἐπ' ἀριθ. 887 τῆς στήλης τοῦ Βουκλίου καὶ εἰς τὴν ἐπ' ἀριθ. 2250 τῆς συλλογῆς τοῦ Βουκλίου καὶ εἰς τὴν ἐπ' ἀριθ. 2250 Πάλλας τὸ ἀρσενικόν τὸ εἰς τὴν ἑσπερίαν γραμμένην σημειούμενον ὄνομα Καστρικία εὐρήσεται ἀρσενικῶς καὶ εἰς τὰς ἐπιγραφὰς ἐπ' ἀριθμὸν 2327 2187 τῆς συλλογῆς τοῦ Βουκλίου, ὡς περὶ καὶ τὸ εἰς τὴν 6· γραμμένην Γράνως εὐρήσεται καὶ εἰς τὴν ἐπ' ἀριθ. 280 τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος, καὶ ὀρθοκέν Γρανία ἐν τῇ ἐπ' ἀριθ. 5827 τῆς συλλογῆς τοῦ Βουκλίου.

33 [καὶ 4190]

Ἀγίης
Κάρπου
Ἀλεξανδρεὺς

Ἐπὶ στήλῃς ἐπιτομῆς λίθου τοῦ Ὑμητοῦ εὐρήσεται τὸ 1861 Ἰανουαρίου 16 εἰς τὸ ἀνατολικόν τῶν Ἀθηνῶν εὐ μακρὸν τοῦ Ὀχυμαίου τὸ ὄψος τῆς στήλης, ὅσον αὐτῆς εἶναι 0,25 ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 17 τὸ κάτω μέρος τῆς στήλης λείπει.

34 [καὶ 4191]

Ἀσία

Ἀντιόχεια

Ἐπὶ στήλῃς ἐπιτομῆς λίθου τοῦ Ὑμητοῦ εὐρήσεται καὶ αὐτὴ εὐ μακρὸν τῆς ἀνωτέραν καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν περίπου χρόνον Ἀσία κύριον ὄνομα γυναικὸς εὐρήσεται καὶ εἰς ἄλλας ἐπιγραφὰς· οὕτως ἐκαλεῖται καὶ ἡ νεώτερη θυγάτηρ τοῦ Θεμιστοκλέους [Πλούτ. Β. Θεμιστ.]

35 [καὶ 4192]

Συνεδίτης
Λα.

Ἐπὶ στήλῃς λίθου Πανταληρίου, εὐρήσεται ἐν τῇ αὐτῇ θέσει ταῖς ὁδοῖς ἀνωτέραν τὸ ὄψος τῆς στήλης ὅσον αὐτῆς εἶναι 23, τὸ πλάτος 85, καὶ τὸ πάχος 11· τὸ κάτω μέρος εἶναι ἡρωστριασμένον, ἡ στήλη αὐτῆς τὸ ἀέτωμα αὐτῆς.

36 [καὶ 1493]

Βενεδιώρα
Βηρυσιδίου
Λουισμαχί
Μηνοβρίου
Ἰωνν

Ἐπὶ στήλῃς ἐπιτομῆς λίθου τοῦ Ὑμητοῦ ἤθρον αὐτῇ τῇ 16 Ἰανουαρίου 1862 εἰς τὰς κατὰ τὸ Διόσκουρον ἐπιπεδῶσαι τῶν χωμάτων τὸ ὄψος τῆς στήλης [ἦς τὸ κάτω μέρος ἐλλείπει] ὅσον αὐτῆς εἶναι 20· ἡ δὲ διάμετρος 22, ὄνομα κύριον Βενεδιώρα ἀπαξ εὐρήσεται ἐν τῇ ἐπ' ἀριθ. 416 ἐπιγραφῇ τῆς συλλογῆς τοῦ Βουκλίου καὶ ἀρσενικὴν ἀπαξ ὡς αὐτῶς, εὐρήσεται ἐν τῇ Βουζαντινῇ ἐπιγραφῇ τὴν δὲ ὄνομα Βηρυσιδίου ἀπαξ μόνον εὐρήσεται καὶ Ἀγμοσίβην, οὕτως ἐκαλεῖται ὁ θεολόγος τῆ βασιλείας Κωνσταντίνου χαλκὸν ἀναστήσεται ἐν ἀγορᾷ πρεσβυτέρου ὁ Δημόκριτος.

37 [καὶ 4194]

Φιλώτας
Φιλωνος
Θεόδοτος

Ἐπὶ στήλῃς ἐπιτομῆς λίθου Πανταληρίου, εὐρήσεται τὸ 1861 εἰς τὸ δυτικόν τῶν Ἀθηνῶν παρὰ τὴν Παιρατικὴν ὁδὸν τὸ ὄψος τῆς στήλης εἶναι 64· ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 28.

38 [καὶ 4195]

Εἰσαίων
Προθύμου
Μιλχίαιος

Μοιρίδιον καὶ Ἀσθηρεσίον
Πανάφικτον ἀνάγκην

ζαῦτη' ἐπὶ δυστήναις

Ποις βρωσίαν θέμενοι

τοῦ μὲ γάρου προσηγνέντα πικρὰν ὠδεῖν τε οὕτως

ἤγαγε' εἰμάρτο δὲ πρὸς φάος ἡλίου

ἡ γὰρ τοὺς πεύρασι λυπὰν ἀνώνια πένθη

ἐκασταῖς ψήμασιν αὐ δυνάσας α. ἡρ. αἰ

Ἐπὶ στήλῃς ἐπιτομίου λίθου Πενταλήσιου, εὐρέθη τὸ 1862 Ἰανουαρίου 8 εἰς τὰς περὶ τὸ Διπύλον ἐπιπε-
δῶσαι· τὸ ὅρος τῆς στήλης εἶναι ἐν Γαλλικῶν μέτρον ἡ δὲ
διάμετρος αὐτῆς 38· κάτωθεν τῆς ἐπιγραφῆς φέρεται
τύπον ἀμφερῶς, ἐπὶ τῇ ἀσφύγι τῆς στήλης εἰσι
αἱ πρῶται γραμμαὶ Εἰσω· καὶ τὰ λ. π. μετὰ τοὺς
γράμμασι ἐγγραφημένα, μετ' αὐτῆς ῥυθμίζονται ἄλλαι δεκά
γραμμοὶ μικροτέραι· γράμμασι αἱ αὖτε σχηματίζουσι
ἐμφαντὴν ἐπιγραμμά, τὰ γράμματα αἱ αὖτε αὖτε ἀμα-
λῶς καὶ ἀμαλῶς ἐγγραφημένα, ὥστε ἐν ἐξήκοντι διό-
κληρος εἶναι τῶν στήλων τούτων· τὸ ἑς τὸ πρῶτον μέρος
γράφεται ὡς τὸ συνήθως κεφαλαιῶδες Γ· ἄλλο δὲ
ὡς τὸ βομαῖον Ε· τὸ δὲ ἄλλο σχηματίζεται ὡς τὸ αὐτὸ
θεα, εἰς ἄλλο δὲ μέρος ὡς ἡσπύον ΥΥ ἡνωμένον
τὸ Σ· ἀλλὰ οὐ εἶναι ὡς τὸ σύνηθες, ἀλλὰ οὐδὲ ὡς τὸ
βομαῖον, ἐκ τούτου ἐξάγεται ὅτι τὸ μνημεῖον ἀνηγέρθη
κατὰ τοὺς βομαῖους χρόνους· ὄνομα κούριον εἶναι ἢ
Ἰσίδου εὐρηται καὶ εἰς ἄλλας ἐπιγραφὰς πύλων· ἐκ τῆς
Ἰσίδου τῇν παρασημῶν ἔχει.

39 [καὶ 4196

Εὐκόλου

Ἐπὶ στήλῃς τετραγώνου ἐπιτομίου λίθου Ὑμηττοῦ
εὐρέθη καὶ αὕτη πρὸς τὸ δυτικόν· τὸ Διπύλον· τὸ
ὅρος τῆς στήλης εἶναι 38 τὸ πλάτος 32 καὶ τὸ πῶχος
20· ὄνομα κούριον γυναικὸς οὐδετεροφανὲς Εὐκόλου
ἄσπε μόνον εὐρηται εἰς τὴν ἐπ' ἀρσίνην 3500 ἐπιγρα-
φῇ τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐφημερίδος· ὄνομα αἰσὶν ἐπι-
γραφαὶ ὀνομάζονται ἐταίριον τιμῶν ζήνων. Εὐκόλος δὲ
ἀρσενικὸν εὐρηται δις εἰς ἐπιγραφὰς

40 [καὶ 4197

Ἀριστοναύτης Ἀρχιναύτου[ο] Ἀλαίως

Γέγραπται ἐπὶ τῆς κορυφῆς ἀετώματος τοῦ μνημείου
τοῦ Ἀριστοναύτου, λίθου Πενταλήσιου εὐρέθη τὸ 1861
Δεκεμβρίου 20· εἰς τὸ δυτικόν· τὸ Διπύλον· τὸ ὅρος
τοῦ ἀετώματος τούτου ἔστι 41 τὸ μήκος ἐνός μ. καὶ 70 καὶ
τὸ πῶχος 15· τὰ γράμματα εἰσὶν τῆς καλῆς ἐποχῆς τῶν
Ἑλλήνων καὶ ἔχουσι μέγεθος 3· εἰς τὸ μέρος τοῦτο
εὐρέθη δὲ τάφος τοῦ Ἀριστοναύτου· τὸ ἐπίθεμα αὐτοῦ
παριστάνει ἄνδρα ἀσπίφερόν· ἡ ἀσπίς αὐτοῦ ἦν ἐρυθρὰ

βεβαμμένη κατὰ τὸ πᾶν· ἡ δὲ πλάξ ἐφ' ἧς δὲ τύπος
ἦν κυανὰ χρωματισμένη, ἔχει τῶν χρωμάτων τούτων καὶ
ἄλλων φαίνονται αἰστέ καὶ ὅν ἀμυδρῶς ποιοῦ, εὐρέθησαν
ἐκ ἀγλῶν τὰ μέρη τοῦ αὐτοῦ τύπου καὶ τοῦ μνημείου καὶ
ὄναισι· καὶ ἀπορροῇ ἀγλῶν τούτων ἐπὶ τῆς ἀρχαίας
αὐτοῦ βάσεως, ἦτοι εὐρέθη καὶ διατηρεῖται σὺν τοῖς ἀλ-
λοις παρὰ τὸ ἑξῆς· ὁ τύπος παριστάνει νέον μέλ-
λοντα καὶ ἀμφερῆ μετὰ τῆς ἀσπίδος αὐτοῦ ἐπὶ ἐρυθ-
κῆς πλῆξης καὶ τελεῖται διὰ τῆς παραστάσεως ταύτης
ἡθέλησε καὶ ἐξηγήσει τὴν εἰκόνα τοῦ Ἀριστοναύτου
εἰς καὶ τὸ πρόσωπον τῆς πλάξης, ἐφ' ἧς ὁ τύπος, ἐρυθ-
κῆς τῇ θαλάσῃ ἐκτραπηγμένη, ὄνομα κούριον Ἀ-
ριστοναύτης ἄσπε μόνον εὐρηται ἐν τῇ ἐπ' ἀρσίν. 947
ἐπιγραφῇ τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐφημερίδος· τὸ δὲ ὄνομα
τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἀρχιναύτης πρῶτον ἐνταῦθα εὐρηται
ἢ γενικῇ τοῦ ὀνόματος τούτου ἐνταῦθα, κατὰ τὴν συνήθη
Ἀττικὴν ὀρθογραφίαν τῶν ἀρχαιοτέρων χρόνων, γράφεται
αὐτοῦ τοῦ Υ· καὶ τὰ πρὶν ὀνόματα τοῦ μνημείου τούτου
Ἀριστοναύτης Ἀρχιναύτου Ἀλαίως ἐμφανίζονται τὸ αὐτο-
χρονικὸν καὶ φυσικὸν τοῦ ἀνδρὸς τούτου, ἐς παράδειον
ἐκ μὲν κατωκῶν πολλῶν ἔστιν περὶ τὸ ναυτικὸν ἀπασφύ

41 [καὶ 4198

Νικοστράτης

Ἀθωνήτου

Κητίου

γυνῆ

Ἐπὶ στήλῃς ἐπιτομίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ εὐρέθη
τὸ 1859 εἰς τὸ βόρειον τῶν Ἀθηνῶν παρὰ τὴν Ἀχαρ-
νακὴν ὁδόν· τὸ ὅρος τῆς στήλης εἶναι 0,60 ἡ δὲ διά-
μετρος αὐτῆς 20· ὁρίζεται καὶ ἡ βάση τῆς στήλης ἐκ
λίθου Πυκνίου ἐφ' ἧς ἵσταται ἡ στήλη.

42 [καὶ 4199

Ἀρίστων

Ἡράκλειου

Ἐπὶ στήλῃς ἐπιτομίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ εὐρέθη
τὸ 1861 Φεβρουαρίου 2 εἰς τὸ δυτικὸν μέρος τῆς ὁδοῦ
τῶν ἐξ ὁδοῦ τῆς στήλης εἶναι 38 ἡ δὲ διάμετρος
αὐτῆς 17· κάτωθεν φέρεται τύπον ἀμφερῶς ὄνομα κούριον
Ἡράκλειου καὶ εἰς τὰς ἐπ' ἀρσίν. 2264 4303 ἐπι-
γραφὰς τῆς συλλογῆς τοῦ Βουχλίου καὶ εἰς ἑτέραν Δελφικὴν
ἐπιγραφῇ.

43 [καὶ 4200

Οἰδῶς

Λυκιστοῦ ἢ Λυκιστοῦ

Ἡρώτου

Επί στήλης τετραγώνου επιτυμβία κλην τοῦ Ὑμνιστοῦ εὐρέθη πρὸς τὸ βόρειον τῶν Ἀθηνῶν παρὰ τὴν Ἀχαρναίων πόλιν· τὸ ὄψος τῆς στήλης αὐτῆς 0,20· τοῖς μέτροις 24 καὶ τὸ πάχος 1· κύβου ὅνομα (ὁλόου πρῶτον ἐκτίσθη εὐρυτάτη· Εἰς τὴν δεύτεραν γραμμὴν διατινέσκειται· Ἀκιστοῦ, ὄνομα τοῦ ἀντιτύχου, ἀν ὀρίων ἐκταρφέη, πρῶτον ἐκτίσθη εὐρυτάτη· ἰσως δ' ἐκταρφέτης τῶν γραμμάτων ἔγραψε λαμβανόμενος εἰς αὐτὴν Ἀκιστοῦ· τὴν προπαρατίθησαν τῆς τελευταίας γραμμῆς αὐτῆς 1 γέγραπται ἐκτίσθη ἀντὶ τῆς συνέσεως γραμμῆς τῆς διὰ τῆς Εἰ.

44 [27] 4201

F5=0.007

Eigendaten

Καθημερινή

Ἐπὶ στήλης ἐπιγραφῆς λίθου Πεντατηρείου εὗρήθη καὶ αὕτη εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω τῇ 10 Αὐτοστόου καὶ ὅρα τῆς στήλης εἶναι 0,50 ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 10' κάθωθεν ἡ στήλη οὕτως τὴν κυκλοπερὶ βράσιν ἀναῖσι· πρὸς τὰ ἀνω δὲ τῆς στήλης παύονται διαβρώσεις.

Κ. Σ. Πατάκης.

Β' ΔΥΩ ΛΙΘΙΝΑ ΣΚΕΥΗ ΑΓΝΩΣΤΟΥ
ΧΡΗΣΕΩΣ.

(δρα $\pi(\nu_{\text{πολ}} \theta')$)

Διμοσιεύει ἐν τῇ Β'. πέντε ἀέθλια δύο ἀρχαίων ἡ-
θηναι σκευῶν, τὰ ὅποια ἔχει ἀποκεῖται· πρὸ ἰκανῶν ἡ-
καιρῶν τὸ ἐν τῇ παναθηναίῳ Μουσείῳ τῆς ἀρχαιολογικῆς,
ἡθηναι ἑταιρίας. Ἀριστοῦν τὸ μὴ εἶναι, ἀν καὶ ἑταρὸς τῆς
ἔωι· τώρα ἀπεκονίσας αὐτὰ ἐξέδωκεν ἔωι τῆς Ἑλλάδος,
ἑταρ κλεινῆς ἐνθεοματίας, ἀφ' ἡλευθερίας πᾶν ἡ ἑταιρία
συγγραφεὶ πᾶν τὸ ἐπισκεπτικὸν τὸ Μουσεῖον τῆς νῆς
ἀποσυντρίβει ὅτι θέλει.

[illegible]

ή μία μείζων της άλλης, Έχουναι τοὺς ἴσῳ τοίχους τρα-
χέως ἐκτός των χειλέων μόνον, τὰ ὅποια εἶναι ἐπὶ ποσὴν
λαϊότερα. Ἡ ἄνω διάμετρος τῆς μεγίστης 0.065, τῆς
δὲ μικροτάτης 0.03. Οὐδὲν ἄνω περὶ τῆς χρήσεως
τοῦ σκεύους τοῦτου ὑπονοῶ.

Ἦν ἀρθ. 2 καὶ 3 ἀπεκονίσθησαν δύο καὶ δύο ταμίαι
ἀλλοῦν τῶν πειλοῦν, ἀμφότερα ἄνθρωποι Πενταλφίου. Τὰ
ἄλλα πληροῦν ἀλλήλων καὶ ἐν σφύρι οὐκ εἶπα
ἀργητέον, διότι πολλοὶ δουλοπῆται, μέγιστος εἶναι ἐνὸς καὶ
τοῦ αὐτοῦ ἑαυτοῦ ταμίαν, ἀπὸ καὶ ἡ πείραξ τῶν ἡλλων
καὶ τὰ πάρος καὶ ἄλλα τινὰ ἐνταῦθα συμπερινοῦνται. Ἐν
δὲ καὶ ὁ τόπος τῆς εὐρύστατος τῶν συνηγοριῶν τοῦ ὅπρι
τῆς ἐστέρης μου. Διότι τὸ μὲν ὅπρι ἀρθ. 2 εὐρύθην
ἐν ταῖς περὶ τῶν ἀνακαταρτίων τῆς ἐστέρης, αὐτὰ παρὰ τὴν
ἀπὸν Δημήτριον Κατάρτην, ἐν τῶν Ἀλφίων, ἔνθα
δὲ τινος ἐπιτηδεύει τὸ ναυτοῦν ἡμετέρον Ἑρμάντιον, (ὃ
ὄνομα ὡρὴν ἔχον ἐστὶν ἐν ταῖς ἀνακαταρτίαις)
τὸ δὲ ὅπρι ἀρθ. 3 ἐγγράφει ἡ Ἑστέρια παρὰ τοῦ ἡμ. Στ.
Παλαιολόγου, τὸ κατενοῦντος πολλὰ πληροῦν εἰς τὴν τόπον
τῆς ἀνακαταρτί, καὶ αὐτὸς ποῦ, καὶ λέγει, εὐρυτός, πρὸ
καυτοῦ τοῦ ἐκείνου τοῦτο.

Τὸ ὅπ' ἀρθ. 2 αἱ διαστάσεις εἶναι: ὄψος 0,32, πλάτος 0,26. Τὸ ἀρχῇθεν πλάτος τοῦ λίθου πόσον ἦτο, μένει ἀ-
δηλον, πιθανόν ὅμως θεωρεῖν, ὅτι ἦτο τὸ διπλοῦν τοῦ σω-
ζομένου, μάλιστα διὰ τὴν πολλὰ ἑλλειπῇ ἀπειραφῆν, ἥτις
ἔχει νῦν οὕτω:

ἐπὶ τὰ προαναβ.

You Bacteria.

Διόμα τῶν γραμμῶν εἶναι τὸ τῶν Μακεδονικῶν χρῆ-
μα. Τὸ δὲ πεπραγμένον ἐπιπλέον σάγμα, τὸ ὁποῖον
φαίνεται ἐν ὁριστοῖς τῇ ὁρώντι, οὐχὶ διὰ κτηνὸν πε-
πραγμένον, εἶναι λίαν ἀβάσις.

Τὸ ἐπὶ ἀρ.3 τερμινόν, ὅπου ἔχουν 0,28, πλάτος: 0,22.
 ἴσως μὲν καὶ εἴναι τὸ ἀνωτέρω ταχυγύριον τὸ κατω-
 τέρων μέρους, καὶ εἶναι τὸ ἴδιον τὸν ὅμοιον γύριον τὸν ἐν-
 ῖμων, τὸν εἰσχεγμένον ἐν τῇ αἰθήρ, δὲν συμπεριεῖν ἀνταίμα-
 ἐν ἀμορφοτέρῃ, ἀλλὰ οὐ τὸ κατωτέρω ταχυγύριον σφαι-
 ρικὸν ἴσως μάλιστα πρὸς τὸ ἀριστερὰ τὸν ὕμνον. Ἐν δὲ καὶ κα-
 τέρων τῶν ἐντομῶν τούτων εἶναι τὸν αἰὲρ βροχόδετον· τὸ
 τὴν δευτέρω ταχυγύριον ἀλλ' ὅμως τὸν αἰὲρ εἶναι ἐνδὲ κα-
 τὰ τοῦ αὐτοῦ σφαιρικοῦ ἀπορριπτικὸν ταχυγύριον τὸ ὅμοιον ταῦτα
 καὶ ὅσον αἰὲς τὸ μέρος· τὸ ὁμοειδέστατον πρὸς τὴν παρα-
 στῆθι, αἰ ἀνωμαλίας αἰ ἐν ταῖς ταύταις ταχυγύρισιν ἀνωμα-
 λίας τινὰ βροχόδετα πρὸς ἀλλήλους, καὶ τὸ κατωτέρω τὸ αὐτὸν
 εἰσχεγμένον πρὸς τὸ πρῶτον, (ἂν καὶ ἐνδὲ δύναται κα-
 τὰ αἰθήρ, ἀλλὰ ἀνταῖμα ἀνωμαλίας) τὸ δὲ πᾶν: ἀνωμαλίας

πλοκα καὶ ποτὶ αὐτὸν αἰεὶ τὸ ἀδελφεύοντα ἔχον τὸ βορέου
τοῦ τοῦ περιβόλου τοῦ νοτοῦ κατατρέχοντα ἐν
ῥῆματι, ἐπισημαῖν δὲ φίλος Παπαδόπουλος ἐξηγεῖται
πρὸς τὸν ἑαυτοῦ λόγον πρὸς τῆς Ἀδριανοῦ πόλεως ἡ
κυκλικὴ ἡ καταστάξις ἐκ τῶν αὐτῶν παρῶν Ἀλλωμ, ἐξ
καὶ ἐκ τῶν ἐκείνων ἐκταμένων, καὶ ὁργανισμῶν μετ' αὐτῶν
καθήμενων, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ ἀρρημένῃ ἐφαρμογῇ αἰσῶν.
ἔκ τῶν λατρευτῶν τῶν αἰσίων αἰεὶ τὸν περιβόλον, ὄντως
αὐτὸν περιεσφαιρῶν, ἐν ἄλλοις καὶ ἡμετέροις πενταλίαις
τὸ σφαιρὸν τῆς συμπαράστασις τοῦ βορέου τοῦτοσιν ταλ
πρὸς διασπῆς μετὰ τοῦ ὁμοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ
ἐκείνῃ ἀπείκῃ τῇ γυναικὶ τῇ ἀρρημένῃ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ
ἐκείνῃ, τὸ σφαιρὸν τοῦτο δὲ τῇ παραστάσει
Ἀδριανοῦ πόλεως τῇδεσθῶν, εἰς τὸν ἑαυτοῦ λόγον γαλκ.
80), ἡ δὲ προβαλὺ τῇ εὐθείᾳ: ἀπὸ αὐτῆς ἐκταμένης τοῦ
γυνὸς τοῦ βορέου τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ
Ἀδριανοῦ πόλεως κατὰ τῇ θρησκείᾳ πόλει, ἀπὸ τῆς
ἀπὸ τῇ γυναικὶ τῇ αὐτῇ παραστάσει, μὲν γαλκ.
τοῦτο δὲ ἔργον ἀναγινώσκων νὰ κατατρέχοντα ἀπὸ τῆς
σημασίαν ἐκείνῃ, πρὸς διόρθωσιν ἐφαρμένον ἐκ
σῶν περὶ τῇ θέσει τῆς Ἀδριανοῦ πόλεως καὶ ὁμοῦ
αὐτῇ μετὰ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ
πρόσθεντος περὶ τοῦ Ὀκτωβρίου ἐκείνῃ. ὅρα π. γ.
σφῆξις τοῦ Lemke ἐν τῇ Α' καὶ Β' ἐκδοσὶ τῇ ἐκδογῇ
γυναικὶ Ἀδριανῶν πόνει: Πιτὴ γερμανικῇ μεταφράσει
καὶ τὸ ὁρθώον τοῦ Sturt ἐν τῇ ἀρχαίᾳ πόνει Ἀδριανῶν
Lief. VI, πιν. III τοῦ Α' μέρος καὶ Lief. X, πιν.
VII, 2 τοῦ πρώτου μέρους τῆς γυναικὶ μεταφράσεως, καὶ
ὁμοῦ καὶ αὐτῶν ἐκείνων γυναικῶν ἐκείνῃ ἐκείνῃ τῇ
τῇ μετὰ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ
Lienke Topogr. v. d. Athen. σελ. 204—209 τῇ δὲ
Rienacker γυν. ἐκδ. 1820.

ἐν τῇ ἡμετέρῃ ἀρχαίῃ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ περιβόλου
ἐπαρτυροῦνται ἀκριβοῦς πάντα τὰ ἔργα μόνον ἡ
ψαύα, ὅσα ἐφαίνονται καὶ ὅσα ἐφαίνονται ὅτι ἐγένοντο
κατακρίβους καὶ ὁμοῦ ἐπ' ἄλλοις ἐδοκίμασε· μετὰ δὲ
ἐξῆν αὐτοῖς πολλοὶ οὐκ π. γ. τοὺς μαχόμενον τοῦ μαζο-
ρίνου τείχεος τοῦ περιβόλου, καὶ τοὺς τῇ δικτῆ αὐ-
τῇ γυναικί, 5 ἡμέρας ἀνέμειν, ὡς γὰρ ἐκ τοῦ περὶ τὸν Σταυ-
ρὸν καὶ Ιωάν. ἀνέμειν τὸν ἀνέμειν τὸν ἀνέμειν (18)

6) το κείμενον του συγγραμματος των περί τὸν Στάσιον
δὲν ἐδουλέγη καὶ συμβεβηκὸς, μὴ εὐρὴν αὐτὸς ἦεν ἐν
ἐκμαστὶ βιβλίῳ, ἦεν ἐν τῇ τοῦ παντοκράτορος, μὲρ' ἀλλ
τοῦ ἐν Ἀθήναις, παλαιῶν ἱερῶν, οὕτω παρ' ἡμῶν τοῖς
ὑβρίσι προσιόντις καὶ καταστὰς εἰς τὴν ἀποστρατήκην ἀρετὴν
οἱ μὲν ἦεν καὶ ἐπιχειροῦν, τὰς δευτέρας ἀναλογί-
μους, οἱ δὲ ἐπιχειροῦντες· καὶ μετὰ τὴν ἀποστρατήκην.

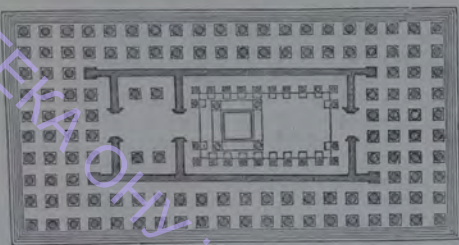
φύσιν τε πάλιν, ὅτι· ἡ γὰρ δι' ἀποβολῆς χωματῶν ἀ-
φαιρεσις, ἀναστὰς δι' ἔκτασιν καὶ μέγας ἐκ τοῦ συνε-
χῶς ταύτης· πρὸς τὴν ἀποβολὴν γυναικί, καὶ θένον τοῦ
αρχιπέδικου τοῦ κατὰ ἀποκλειστικὸν αὐτῇ ἑλλοῦ καὶ ἐπι-
μύου καὶ παρῆλόντος πλάτος βορραίου γυναικί, ὅτι· Ἡρα-
κλῆς τὸν ἑλλοῦ ἵδεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν δορυμνῶν. Ἐπειτα-
σθῆ δι' καὶ τὸ δοκεῖν ταύτης τοῦ περιβόλου τοῦ πρὸς
βορρᾶν παρὰ τὴν Ἀδριατικὴν πύλιν, ἐκ λίθων ἀργαλίου,
ἡλθόντων ἐκ τοῦ ἀποκλειστικῆς βορείου ταύτης, ἐκ τῶν
αὐτῶν δι' ἑλλοῦ ἀποβολῆ καὶ αὐτοῦ ταύτης· ἀνακαταίνον
πρὸς ἡλκιν τοῦ ἀργαλίου βορείου κατὰ τὴν βορειοδυτικὴν
γυναικί, κατὰ τὴν ἐκεί, ὅπου ἀπὸ τῆς τοῦ αὐτῶντος ἀρ-
χῆς δυτικῆς ταύτης τοῦ περιβόλου ἐκ μέγας μέτρων
ἑκὼς μέλουσι, ἐκ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ ἀρχαίου οὐδαμῶς τῶν
ταύτων καυτωμένων δορυμνῶν.

ἡ τετραμερὴς συμῆ, ἡ ἐκείνη τοῦ περιλήπου πρὸς
 δοῦμα: πλησίον τοῦ δοῦμας ταύτης ὄριον ἔχον καί-
 ρματος: τετραμερὴς, οὗ ὅλη ἡ ἐπερίοδος ἐστὶν ἀπὸ τῆς
 ἐκτελέσεως, καὶ ἡ καὶ ἐν τῇ τεταρτῇ ἐτημέλει αὐτ. 63.
 ὁ ἀριθμὸς 1861 ἔρχεται ἐπὶ τὸ γινόμενον μέρους ὅτι
 μὲν ἐστὶν μέτρον γαλλ. 2,30, πάλαι: δὲ 1,95 (7), ταῦτα
 γινόμενα καὶ τὸ ἐνδιαφερόμενον: πρὸς ποσότην τοῦ
 ἀπείρου καὶ τοῦ πᾶν, ὃν χάριν προβάλλεται ἀντιπάλαι
 καὶ ἐκτολερᾶται, ἀπείρου καὶ τοῦ πρὸς ἑαυτὸν καὶ
 τὸν Κόσμον ἀπείρου ἐκ τοῦ σωφισμασμοῦ τοῦ Guhl
 καὶ Komer, das Leben der Griechen und Rœmer,
 τόμ. B. Berl. 1861, σελ. 14. διαφέρει δὲ καὶ τὸ τὸ
 τοῦ Stuart ἐν τῇ μὲν ἀπὸ μόνον ὡς πρὸς τὴν ἐσω-
 τερικὴν διάθεσιν τοῦ ἀνθρώπου, ὃν ἀπαριθμεῖ τὸ περιλή-
 πον δοῦμα: παρ' ἐκτερίου ἀντιπάλαι, καὶ ταῦτα μόνον
 δοῦναι καὶ τὸ παραδειγματικῶς ὡς ἄλλοις ἐξάγεται γὰρ
 ἐκ τῶν σωφισμάτων καὶ τῶν ἄλλων καὶ τῶν ἀνα-
 τομικῶν ἀντιπάλαι ἡμιονον διὰ τῆς ἐκτελέσεως ἐκτελέ-
 λους καὶ τὸ μὲν πάλαι: αὐτὸ 173 πάλαι, λέγεται τὸ
 δὲ μῆκος: 359 πάλαι, τὸ δὲ ἄλλο τὸν πάλαι οὗ 64 πάλαι,
 ἔργον δὲ κατὰ τὴν ἀπείρου: πάλαι: πάλαι γαλλὸν τὸ πάλαι
 τὸ Φερδινάνδου τὸ 1852 ἐπὶ κατὰ τὸν πάλαι οὗ πάλαι
 (πάλαι δὲ οὐκ: ἡ μὲν τὸν πάλαι γαλλὸν: ἀπαιτοῦνται
 καὶ τῆς δοῦμας ποσότης, λέγεται: ἔκκειν ὅτι ἐκ ἀνταρῶν
 ἡ πάλαι: καὶ τὸ δοῦμα τῆς ἐκτελέσεως πάλαι: τὸ μὲν
 πάλαι: πάλαι: τὸ πάλαι: πάλαι) καὶ τὸν ἐκτερίου μετα-
 λωστὸν καὶ τὸν ἀπαιτοῦνται ἔκκειν καὶ τὸν ἐκτερίου

7) τοιαῦτα (χρη, καὶ ἄλλα μικρότερα, ἐφάνησαν πολλὰ μὲν τοῦ περιόλου, ἀλλ' ἢ ἐκαλύφθησαν χάριν τῆς ἱσοπεδώσεως, ἢ ἐκαλύφθησαν, τινὰ δὲ καὶ ὑποφαίνονται τῷδε κείμενῳ.

δύο ἀδελφῶν παρασταῶν, εἶρον τὸ ὄλον αὐτοῦ ὕψος ἴσον μέτροις γαλλ. 17,25. τοῦτων δὲ ἀνέκρουσι τῇ μὲν κιονοκρήνην 2,02, τῇ δὲ βάσει 1,16, ἣ δὲ διάμετρος τοῦ κίονος περὶ μὲν τὴν βάσιν 1,70 κατὰ δὲ τὴν κορυφὴν, ἐνθα ἐπικαθίσταται τὸ κιονόκρανον 1,49 κατὰ δὲ τὸ μέσον 1,63. ἡ διάμετρος αὐτῆς ἐμπεριέβη ἀπὸ μυχοῦ εἰς μυχὸν τῶν μεταξὺ τῶν ραβδόσεων ἡμικυκλικῶν καυλοτήτων. ἀπὸ δὲ τῆς ἐξωτερικῆς ραβδόσεως εἰς ῥαβδόσιν ἡ διάμετρος ἔχει ὅσα μὲν ὑπὸ τὸ κιονόκρανον 1,685, περὶ δὲ τὰ μέσα τοῦ κίονος 1,84. κατὰ δὲ τὴν βάσιν δὲν ἦτο δυνατόν νὰ μεταρρίθῃ διότι ἦσαν λευωθρημένοι αἱ ραβδόσεις τὸ πλάτος δὲ τῶν ραβδόσεων εἰρήθη ὅσα καὶ περὶ τὰ μέσα ταῦτων, ἦτοι 0,94. τὸ δὲ ἀνοῖγμα αὐτῶν, ὃ ἡ ἀπόστασις τῆς μετῆς ραβδόσεως ἀπὸ τῆς ἀλλῆς ἀπὸ

γωνίας μέχρι γωνίας, ὅσα μὲν περὶ τὸ κιονόκρανον 0,18, περὶ δὲ τὸν μέσον κίονα 0,20. ἔχει δὲ ῥαβδόσεις 6 κίον 24 καὶ μεταξὺ καυλοτήτας εἰς αὐλάκας ἴσας τῶν λοιπῶν δέκα καὶ τριῶν κατὰ τὴν γωνίαν συνιστάμενων κίονων εἰς πλείστον συγκρατοῦνται διὰ ἐπιστολῶν, ὧν τινες ἴσαν ἐπιστολῆς φαίνονται. τὸ κρηπίδιωμα τοῦ ναοῦ ἐν τῷ υποβαλλομένῳ σκελῶι τοῦ Κανίνα υποδηλοῦται ὡς κλιμακωτὸν, εἴτε ὡς ἐκ πανταπῆδες βάσεις, ἀλλὰ μία μόνη ἀπότομος ἱκανῶς ὑψηλὴ, καὶ τραχὺν τοῦτον ἔχουσα, ἴσως θμῶς ἐκαλύπτετο ὑπὸ μαρμάρων κλιμακῶν περὶς ἢ ταυτέων βάσις καὶ πάλαι.

Ὁ θῆμος Ἀθηνᾶς.

μία τῶν ἀνωτέρω εἰρημένων μεταβολῶν ἐκ τῆς διουκίας, ἐξ ὧν παρήλλαξεν ἡ ἔξρις τῶν περὶ τὸ Ὀλύμπιον τόπων ἵνα καὶ ἡ καθόρις τῆς Ἀδριανῶς ἀφίθως, εἴτε πόλεως συνήθως καλουμένη, ἀπὸ τῶν ἀλλοτριῶν ἐπ' αὐτῇ ὑπερμεγέθυνον προσεγγαῖον. οἱ τὸ μνημεῖον τοῦτο ἐκτίσθη ὡς αὐτεὶστέος καὶ ὡς ἔλως ἀνεξόρτητον καὶ ἀπὸ τοῦ περιβόλου (1) τοῦ Ὀλύμπου καὶ ἀπὸ τοῦ

(1) ἡ μόνη σχέσις αὐτοῦ πρὸς τὸν περιβόλον τοῦ ναοῦ ἵνα, ἐὰν ἡ περὶ τοῦ καλλικκοῦ τοίχους γωνιόσημον θεωρηθῇ ὡς ἀλλήλη, οἱ ἐκ τῆς πόλεως οὐκ ἴσχυοντες ἄλλοι αὐτὴν διὰ τῆς εἰσοδοῦ τοῦ περιβόλου καὶ τῆς τῶν ἐν τῷ μέσῳ αὐτοῦ ναοῦ σκελῶν πλαγίων, ἀλλ' οὐκ οὕτως ὡς ἀπὸ τῶν πλατυλαίων ἐν τῇ Ἀκροπόλει τῶν Παρθενίωνα πρὸς τὰ εἰρημένα μνη ἐν ἀφ. 63 τῆς Γενικῆς Ἑφημερίδος τῆς Ἑλλάδος, ἃ καὶ τινες τῶν σπουδαιωτέρων ἀρχαίων ἐφημερίων ἐξηκολούθησαν, χωρὶν τοῦ ναοῦ.

τοίχους τῆς πόλεως, νομίζω οἱ εὐδαίε προσεκτεῖν ἐκταῆς δύνανται νὰ ἀμφιβάλῃ, ἴδων πρῶτον μὲν οἱ τὸ ἀρχαῖον τοῦτο πανταρχῶν ἵνα βραχὺς ἐξεγμένον καὶ ὀλίγον παρῆγει ἵγνη συνεισίας αὐτοῦ μετ' ἄλλου κυρίου. ἔπειτα δὲ οἱ αἱ δύο αὐτοῦ μεγάλαι ἐπερδύναι, εἴτε ὅπως, ὧν ἡ μὲν βίβλει πρὸς τὴν ἀκρόπολιν καὶ τὰς Ἀθήνας, ἡ δὲ πρὸς τὸ Ὀλύμπιον καὶ τὸν ἱερόν, εἴτε ἐντελῶς ὅμως, ἀρκετικῶς καὶ ἐξετασμένας, ὥστε νομίζω οἱ περὶ αὐτοῦ δὲν μείναι πλέον εὐδαίε μικρὰ ἀμφιβάλλει. ἀλλ' αἱ περὶ τοῦ σκοποῦ τοῦ μνημεῖου τοῦτου εὐδαίε ἀμφιβάλλει δύνανται νὰ ὑπάρξῃ κατὰ γνώμην τὴν ἐμὴν, ἀφ' ἧς κατὰ τῆς γράμματος ἐφανερῶν ὑπὸ τῶν κτετόρων αὐτοῦ, εἴτε Ἀθηναῖοι ἦσαν οὗτοι, εἴτε καὶ αὐτὸς ὁ Ἀρμένιος, οἱ ἐκτίσθη ἀντὶ στήλης τὰ ὅρια δεκανουσῆς τῆς ἀφ' ἧς τῶν Ἀθηνῶν πόλεως καὶ τῆς νέας τοῦ ἱεροῦ, ἢ μᾶλλον τοῦ νέου τμήματος τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν τοῦ κοσμηθέντος ὑπὸ τοῦ Ἀδριανῶς διὰ τῆς πόλεως.

ἐν τῇ μέτρῳ δὲ τοῦ κύκλου ἐντός: κυκλικῆς γραμμῆς κατὰ τὸ κέντρον τὰ στοιχεῖα Α· Γ· Τ· ἣ δὲ μεταξὺ κυκλικῆς ταυίνια ἐπικραυῖν δὲ ἔξ ἀστρολογικῶν, καὶ δὲ τῆς ἑτέρας ἐπιφανείας εὐρίσκειται οὐρανὸς κινεῖσθαι μόνον ἐν τῇ κέντρῳ καὶ πάλιν αὐτῶν. οὗτοι καὶ οὗτοι ἐν τῇ ζωδιακῇ νομῇ οὗτοι πᾶσι τῆς ἐν τῇ ἀστρονομίᾳ δὲ αἱ τοὺς ἀστρονόμους καὶ γλωσσολόγους ἀρραγιστοῦς ἡ ἐραστῆς αὐτῶν. ἐγὼ δὲ ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ νὰ εἶπω οὗτοι τὸ ἐνταῦθα ἐκτυπωθὲν ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ἀκριβῆς, διὰ χαρτὴς τοῦ φίλου Παπαδόπουλου γινώσκον, τὸ δὲ πρῶτον ἑνὸς κτῆμα τοῦ κυρίου Παπαδόπουλου προέβητο τῆς 'Ρωσσίας, ὅς καὶ ἀναγνῶντες αὐτὸ ἐν τῇ ἐκείνῃ ἰστορίᾳ καὶ πρὸς τὸν παρὰ τὴν ἀστρονομίαν παραπομπὰ δὲ τὸν παρὰ τὴν ἀστρονομίαν πρὸς παρὰ τὴν αἰς τὸν πρότερον ἔχει ἐκ τῆς ἀστρονομίας καὶ Kreuzers Symbolik Lpzg. 1819, tab. XXXI ἰδεῖν τὴν ζωδιακὴν καὶ τοὺς θεοὺς τὸν ἑνὸς καὶ πάλιν ὡς φυλακτικῶν ἀδελφικῶν ἡ αἰς ἀστρονομίαν σημασίαν καὶ χρῆσιν ὁρίοντα ποιεῖ ἀστρονομίᾳ δὲ κατὰ τὸ φυσικὸν μέγεθος.

7) ἡ ἱστορία τῶν ἐπιστημονικῶν Γερμανῶν, ἥτις πρότερος χρόνος διὰ τὸν ἐν 'Αθήναις ἐκτυπωθῆναι ἡγήθη, ἐφάνατο τὴν προπαρθεύσαν ἰδέσθαι καὶ ἐπαλήθευ τὸν ἔργον τῆς, τὴν σπουδὴν ὁρῶντι τῶν ἐνταῦθα ἀρχαιοτήτων, καὶ διὰ τὸ μὲν γνωστὸν καὶ παρ' ἡμῶν φιλόλογος Κούρτιος, ὁ γλωσσολόγος συγγραφεὺς τῆς Πολωνικῆς καὶ τῆς 'Ελληνικῆς ἱστορίας, ἀρχαίους καθόλου μὲν αἰς τὰς ἀρχαιοτάτας, ὡς αἱ αἰς τὴν τοπογραφίαν καὶ ἐπιβίωσιν νὰ γνωθῶμεν καὶ ἡμεῖς μετ' οὐ πολλὰ τοὺς καρπούς τῶν πόσων του. ὁ κύριος Κούρτιος ἐπακέρθη καὶ αὐτοὶ τὴν 'Ελλάδα, οὗτοι καὶ τὴν ἄλλην διὰ τὸ ἀρχαίαν περὶ τῆς Πολωνικῆς συγγραμμὰ τοῦ συντάξε.

ὁ δὲ κύριος Βαστίχερρος, διότιμος ἀρχαιολόγος καὶ συγγραφεὺς τῆς Γερμανικῆς τῶν 'Ελλήνων, καταγίνεται αἰς τὴν ἀκριβῆ ἀποδοῖν καὶ καταμετρεῖν τὸν ἐν τῇ ἀρχαίᾳ οὐρανῷ ἀρχαιοτήτων μνησίαν, περὶ τὸν οὗτος ἡγὼ ἐργάζομαι, παρεκλήθησαν δὲ αὐτῷ καὶ πολλὰ μελετᾷ τοὺς ἐκ τῆς ἐν Βερολίῳ ἀρχαιοτήτων ἀδελφούς.

πρὸς ἀρχαιοτήτων δὲ αὐτῶν ἦλθε καὶ ὁ κύριος Γρόμπιτς, ἀνεβίβη τοῦ φιλόλογος Γρόμπιτς, καὶ ὁ κύριος Στάκκος, ὁ συγγραφεὺς τῶν πρακτικῶν ἐκείνων περὶ τοῦ ἑλληνικοῦ θεάτρου σύγγραμμα, μέλλων νὰ ἀρχιτελεῖ αἰς τὴν σπουδὴν τοῦ θεάτρου τοῦ Διονύσου πρὸ πάντων, οὗτοι οὗτοι ἦλθε πάλιν ἱστορίας χάριν καὶ ὁ καθηγητὴς Φίλσχερρος, γνωστὸς ἡμῶν ἐκ τῆς περιηγητικῆς του καὶ ἐκ τῆς φιλολόγου πραγματείας περὶ τῆς γενέσεως τῶν πολιτειῶν καὶ κοινῶν τῆς ἀρχαίας 'Ελλάδος.

ἐκ τούτων οὐρανοῦ ἀνδρῶν συγγραφεύμενος ὁ ἐπιστημονικὸς οὗτος θεός: τῶν 'Γερμανικῶν, πιστοῦμαι, οὗτοι πᾶσι τῆς λατρείας τοῦ πλάτος, ἡμῶν μὲν μόνον ἐκείνων ἀρχαίους δὲ παρὰ τῆς, τῆς 'ἑπιστήμης κέρδη οὗτοι ἡμεῖς οὐ ἐγγύς ἀκόμα ἐν δυνάμει νὰ ἐρίωμεν διὰ τὴν αἰσθητικὴν καὶ ἀστρονομίαν.

ἀριθ. 49.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. І. МЕЧНИКОВА

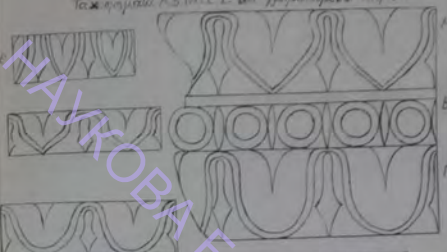

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. І. МЕЧНИКОВА

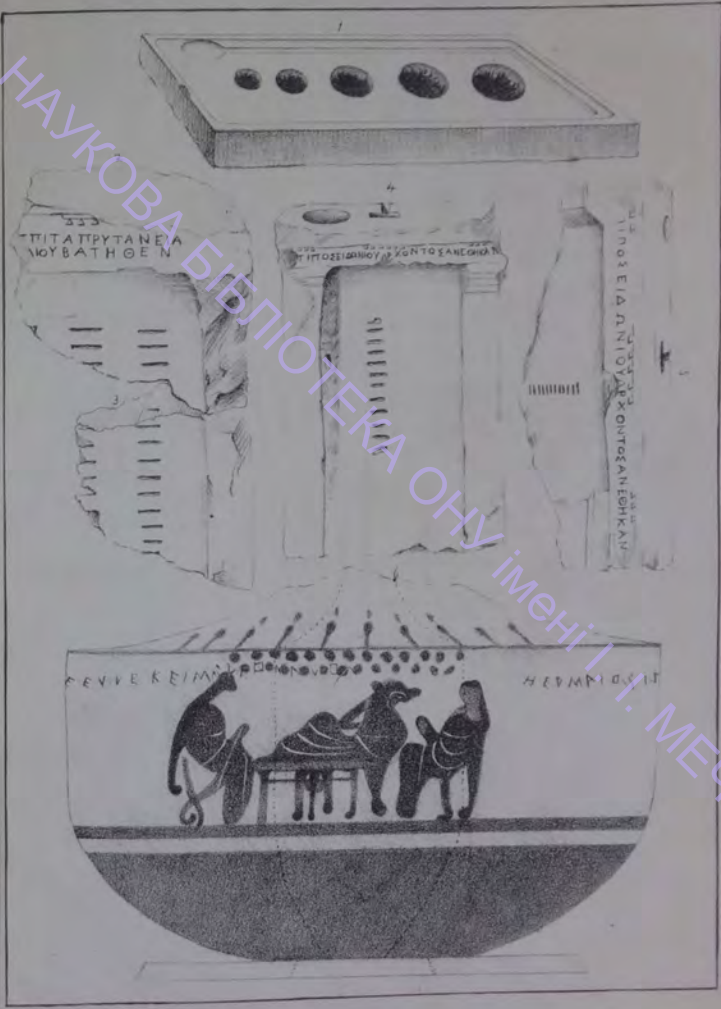
НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. І. МЕЧНИКОВА

Τὰς ἐπιγραφὰς ΑΒΓΔΕΖ καὶ ὑποστυλίου κλίμακα

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. І. МЕЧНИКОВА

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. МЕЧНИКОВА

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. І. МЕЧНИКОВА

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. І. МЕЧНИКОВА

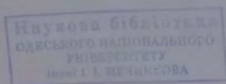
НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ІМЕНІ І. І. МЕЧНИКОВА

26/09/25

904184

НБ ОНУ

560550

32, 446

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. І. МЕЧНИКОВА

Α Γ Γ Ε Λ Ι Α.

ἡ ἀεθιστὴ κυβέρνησις τοῦ βασιλέως Ὁθωνος, θήλουσα νὰ καταστήσῃ κοινὰς καὶ χρησίμους τῇ ἐπιστήμῃ τὰς ἐν Ἑλλάδι ἀνακαλυφθεῖσας καὶ δοσιμέραι ἀνευρισκομένας ἀρχαιοτήτας, ἀμα δὲ καὶ νὰ τὰς ἐκασφαλίσῃ διὰ παντός ἀπὸ τῆς φθορᾶς διὰ πανομοιότυπου ἐκδόσεως, ἐχορήγησε τὴν ἀναγκαίαν διαπένην τῇ ἀρχαιολογικῇ ἐταιρίᾳ εἰς ἔκδοσιν κατωκλήλου πρὸς τὸν εἰρημῶν σκοπὸν ἀρχαιολογικῆς ἐφημερίδος, ἧς καὶ ἐξήλθιν ἡδὴ εἰς φῶς δύο τεύχη τὰ τοῦ Ἰανουαρίου καὶ τοῦ Φεβρουαρίου μετὰ ἑνδεκα λιθογραφικῶν πινάκων καὶ τινων ξυλογραφημάτων. οὕτω δὲ θα ἐξακολουθῇ καὶ τοῦ λοιποῦ κατὰ μῆνα νὰ ἐκδίδηται ἀδιακόπως, μάλιστα ἐλπί-
ζομεν καὶ νὰ βελτιωθῇ, ἐὰν οἱ πρόσοδοι αὐτῆς ἐκ συνδρομῶν τῶν φιλοφράων ἢ τῶν φιλοτίμων δημογε-
νῶν αὐξήσονται. τὴν νῦν ἔχον ὁμῶς ἀπογεγόμεθα ἐκ τῶν ἐνόντων πόνων παρὰ τῆς σεβαστῆς κυβερνήσεως νὰ
παρέχωμεν καὶ ἕκαστον ἔτος τεσσάρωντα καὶ ὀκτὼ τυπογραφικὰ φύλλα εἰς δώδεκα μηνιαίας διανομὰς,
ἑκάστου λιθογραφικοῦ πίνακος ἀντὶ ἡμίσεος τυπογραφικοῦ φύλλου λογιζομένου. ἡ δὲ ἐνιαυσία τιμὴ αὐτῶν
ὀρίσθῃ εἰς δραχμὰς εἰκοσι καταβλητέας ἐν Ἀθήναις τῇ ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τῆς ἐφημερίδος ταύτης τεταγμένῃ.
τοῖς ἑτέροις ὁμῶς τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐταιρίας εἶσθαι συγκαταβατικῶς ἀντὶ δώδεκα δραχμῶν, ὡς συντελοῦσι
καὶ ἄλλως εἰς διατήρησιν τῆς ἐφημερίδος. μερικωτέρως δὲ εἰδήσεις περὶ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀρχαιολογικῆς
ἐφημερίδος εὐρίσκει ὁ βουλόμενος ἐν τῇ προλόγῳ τοῦ α' τεύχους αὐτῆς· πᾶσα δὲ σκέσις ἀφορῶσα τὰ περὶ
αὐτὴν γίνεσθαι διὰ τοῦ ἐνταῦθα ὑπογεγραμμένου.

ὅσοι τῶν κυρίων δημοσιονόμων νομίζουσι τὴν ἀρχαιολογικὴν ἐφημερίδα ἀναγκαίαν, παρακαλοῦνται νὰ
ἐκδώσωσι τὴν παροῦσαν ἀγγελίαν ὡρεθὴν ἐν τοῖς ἑαυτῶν φύλλοις ἢ περιοδικαῖς συγγράμμασιν ἕκαστος.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 28 Φεβρουαρίου 1862.

Ἡ ἐπὶ τῇ ἐκδόσει

τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐφημερίδος

ΑΘ. Σ. ΡΟΥΣΟΠΟΥΛΟΣ, Δρ. Φιλ.,

τακτικῶς καθήγητ-ῆς τοῦ πανεπιστημίου Ὁθωνος.